Pregaria.cat

Entrada

Anar de festa

A prop ja del port, els dos amics tornaven a casa després d'unes llargues hores de mar. El motor de la barca anava lent i la tarda queia amb la dolçor d'un dia transparent que es comença a recollir. Era un moment de confidències.

Sempre et veig content, sembles una persona optimista. Imagino que et ve de casa teva, una gent emprenedora.

És cert, el Jaume és optimista. Sembla que veu la vida en positiu. Possiblement deu tenir els seus moments dolents, més aviat infreqüents, i ben dissimulats. En conjunt, però, sembla un home feliç.

Segur que és una bona herència dels meus pares i dels avis. Molts cops a l'estiu havent sopat anaven a una terrassa que hi havia al costat del Mas i tots cantaven... hores cantant... són coses que et queden de per vida.

Però tinc el meu secret personal.

Fa temps que el vaig trobar llegint un escrit de Sant Joan de la Creu. Recordo perfectament el que deia, encara que m'he oblidat de les paraules concretes.

Més o menys era així: es tracta de viure interiorment de festa, mirar d'anar de festa dintre teu. I per fer-ho tres consells:

> *Primer: intentar pensar des del pensament de Jesús.*
>
> *Segon: on no hi ha amor mirar de posar-ne.*
>
> *Tercer: on hi ha amor, respondre amb més amor.*

Què et sembla? No està gens malament, oi?

L'altre se'l mirà atentament. Un amic normalment no et diu coses d'aquestes. Ja sabia que el Jaume era una mica especial, però el que acabava de dir era molt especial.

Aquest Sant Joan de la Creu era un místic, no? Em pensava que era una mena de frare trist i avorrit, un fugit del món i de la gresca. No és aquell de "en una noche oscura"...?

La barca entrava al port d'Arenys. Moment deliciós.

Tres coses:

1.- Què pensa Jesús sobre el que visc en aquests moments?

2.- Posa amor on no n'hi ha.

3.- On hi ha amor, respon amb més amor.

Jesús Renau sj.